ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Αὐγούστου **1940** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **244**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 2484. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης περὶ προστασίας τῶν ἀναπήρων πολέμου Νομοθεσίας.. 1

Α. Ν. 2487. Περὶ συμπληρώσεως τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ δικαστηρου τῶν ἐνόρκων ἄρθρων 14 καὶ 30 τοῦ «περὶ δικαστηρίου κακουργιοδικῶν νόμου». 2

Α. Ν. 2488. Περὶ κυρώσεως διατάξεών τινων τῶν πρακτικῶν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν Δικηγόρων Θεσσαλονκης. 3

Διατάγματα

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως πρὸς ἐπέκτασιν τῶν ἐγκληματικῶν φυλακῶν Ἀμφίσσης. 4

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου πρὸς ἀνέγερσιν διδακτηρίου ἐν Κορώνῃ—Πυλίας. 5

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδων πρὸς ἀνέγερσιν διδακτηρίου τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Φενεοῦ—Κορινθίας 6

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου πρὸς ἀνέγερσιν διδακτηρίου τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Ἀγγελοκάστρου—Κορινθίας 7

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐγκαταστάσεων κλπ. τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς. 8

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων πρὸς ἐπέκτασιν τῆς περιοχῆς τοῦ διδακτηρίου δημ. σχολείου Σκοπέλου—Λέσβου. 9

Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἁλιείας διὰ κυκλικῶν δικτύων καὶ βολάσματος εἰς ὅρμον Σκορπονερίου. 10

Περὶ συστάσεως ραδιοηλεκτρικῶν σταθμῶν ἀσυρμάτου. 11

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ἱπποκρατείου Νοσοκομείου. 12

Περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἀπὸ 14)7)37 Β. Δ. «περὶ ἀπαλλοτριώσεως χώρου δι' ἀνάγκας Δημοιρίας Κρυσταλλοπηγῆς τοῦ ΙΧα Συν. Τομέως. 13

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως χώρου ἐκτάσεως 78300μ2 ἐν Γιαννιτσοῖς δι' ἀνέγερσιν ἀποθηκῶν. 14

Περὶ ἐξαιρέσεως ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως χώρου ἐκτάσεως 157.000μ2 ἐφ' οὗ ἐπρόκειτο νὰ ἀνεγερθῇ τὸ καταργηθὲν 2ον Συγκρότημα Ἀποθηκῶν. 15

Συμβάσεις

Περὶ συμβάσεως συνομολογήσεως δανείου δραχ. 80.000.000... 16

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2484. 1940

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης περὶ προστασίας τῶν ἀναπήρων πολέμου Νομοθεσίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Δικαίωμα ἐκμεταλλεύσεως περιπτέρου (καφενείου κλπ.) ὡς καὶ πάσης φύσεως παραπήγματος ἐν κοινοχρήστῳ χώρῳ (πλατείαις, πεζοδρομίοις κλπ.) ἢ καὶ ἐντὸς κτιρίων Δημοσίων, Δημοτικῶν, Κοινοτικῶν ἢ Νομικῶν προσώπων τοιούτων ἔχουσιν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον οἱ ἀνάπηροι πολέμου.

2. Τὰ ἐπὶ τῶν ἄνω χώρων κείμενα τυχὸν περίπτερα καφενεῖα κλπ. ὡς καὶ πάσης φύσεως παραπήγματα, ὧν ἡ ἐκμετάλλευσις δὲν γίνεται παρ' ἀναπήρων πολέμου, κατεδαφίζονται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 516)37 Ἀν. Νόμου «περὶ μετατοπίσεως περιπτέρων ἀναπήρων πολέμου» ὁριζομένης Ἐπιτροπῆς, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως ταύτης μερίμνῃ τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς καὶ διὰ συνεργείων τῶν οἰκείων Δήμων ἢ Κοινοτήτων, τῶν κατόχων τούτων μὴ δικαιουμένων οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως.

3. Ἡ κατὰ τὸν ὑπ' ἀριθ. 516)37 Ἀναγκ. Νόμον «περὶ μετατοπίσεως περιπτέρων ἀναπήρων πολέμου» συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται εἰς ἔκδοσιν τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεώς της, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς βεβαιώσεως τῆς παραβάσεως.

4. Τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξαιροῦνται τὰ περίπτερα ἢ καφενεῖα, ὧν ἡ ἐκμετάλλευσις παραχωρεῖται πρὸς τρίτους ὑπὸ τοῦ δημοσίου, δήμων, κοινοτήτων, νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου καὶ κατὰ τὰς περὶ τούτων κειμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 2.

Αἱ διαστάσεις τῶν περιπτέρων ἀναπήρων πολέμου γενικῶς ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως:

α) Τὸ μέγιστον πλάτος, μετρούμενον μεταξὺ τῶν ἐξωτάτων σημείων τῶν παρειῶν αὐτῶν, δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ 1.20 μέτρα, ἀπαγορευομένης οἱασδήποτε κινητῆς ἢ παγίας ἐπὶ τῶν παρειῶν αὐτῶν ἐξωτερικῆς προεξοχῆς πρὸς τοποθέτησιν ἐμπορευμάτων, τὸ δὲ μέγιστον ὕψος αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 2.70. μέτρα.

β) Ἐπιτρέπεται ἡ τοποθέτησις ἐπὶ τῶν παρειῶν τῶν περιπτέρων ὁριζοντίας προεξοχῆς (ραφὴ) διὰ τὴν συναλλαγὴν τοῦ κοινοῦ, μὴ ὑπερβαινούσης τὰ 0,25 ἑκ. μ., ὡς ἐπίσης καὶ ἡ το-

ποθέτησις κατὰ τὸ θέρος σκιάδος (τέντας) ἐξ ὑφάσματος προεξεχούσης τὸ μέγιστον ἕνα μέτρον τοὐλάχιστον ἀπὸ τὸ ἄκρον τῆς στέγης καὶ κανονιζομένης καθ' ὕψος τῆς κλίσεως αὐτῆς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ παρακωλύῃ τὴν κυκλοφορίαν.

γ) Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ χρῆσις τῶν ἐξωτερικῶν παρειῶν καὶ τῆς στέγης τῶν περιπτέρων διὰ τὴν τοποθέτησιν διαφημίσεων ἐκτὸς τοῦ ἄνω τμήματος τῆς ὀπισθίας πλευρᾶς τοῦ περιπτέρου ἐφ' οὗ ἐπιτρέπεται ἡ τοποθέτησις διαφημίσεων κατόπιν εἰδικῆς ἑκάστοτε ἀδείας τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν.

δ) Ὁ ἐλαιοχρωματισμὸς τῶν περιπτέρων ἀναπήρων πολέμου γίνεται κατόπιν ἀδείας χορηγουμένης ὑπὸ τῆς κατὰ τὸν ὑπ' ἀριθ. 516)37 Α. Νόμου «περὶ μετατοπίσεως περιπτέρων ἀναπήρων πολέμου» συσταθείσης ἐπιτροπῆς. Ὡς πρὸς τὰς προθεσμίας καὶ κυρώσεις διὰ τοὺς μὴ συμμορφουμένους πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται αἱ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 516)37.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὰ περίπτερα ἢ παραπήγματα ἀναπήρων πολέμου πωλοῦνται περιοριστικῶς τὰ κάτωθι εἴδη: Εἴδη καπνοπωλείου ἐξαιρουμένων τῶν σιγαροθηκῶν, πυρεῖα, χαρτοφάκελλα ἀλληλογραφίας, μυλυδόκονδυλα χάρτης ἀναφορῶν, ἐφημερίδες καὶ περιοδικά, κάρτ-ποστάλ, εἴδη ξυρίσματος, σάπωνες, γραμματόσημα, χαρτόσημα, κορδόνια ὑποδημάτων, κομβία ὑποκαμίσων σοκολάτες, καραμέλες, ἀσπιρίνη, κινίνη, καρφίδες καὶ φουρκέτες καὶ κέρματα τηλεφώνου.

2. Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης, Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ πώλησις καὶ ἄλλων, πλὴν τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν, ρητῶς ὁριζομένων ἐν τῷ Διατάγματι τούτῳ.

3. Εἰς τοὺς πωλοῦντας εἴδη μὴ συμπεριλαμβανόμενα μεταξὺ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ ἀναφερομένων, τάσσεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Γενικοῦ Διοικητοῦ ἢ Νομάρχου προκειμένου δὲ περὶ τῆς περιφερείας τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης ὑπὸ τῆς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 516)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ μετατοπίσεως περιπτέρων ἀναπήρων πολέμου» συσταθείσης ἐπιτροπῆς προθεσμία μέχρι τριῶν μηνῶν πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν παρ' αὐτῶν κατεχομένων καὶ ἀπηγορευμένων εἰδῶν ἐκ τοῦ περιπτέρου. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, οἱ μὴ συμμορφωθέντες στεροῦνται τῆς ἀδείας ἐκμεταλλεύσεως τοῦ περιπτέρου ἢ παραπήγματος αὐτῶν, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ—Διοικητοῦ τῆς Πρωτευούσης ὡς πρὸς τὴν περιφέρειαν τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ ἢ τοῦ Νομάρχου διὰ πᾶσαν ἄλλην περιφέρειαν.

4. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως ἀνατίθεται εἰς τὰς οἰκείας ἀστυνομικὰς ἀρχάς.

5. Ἡ οὕτω ἀφαιρεθεῖσα ἄδεια ἐκμεταλλεύσεως περιπτέρου ἢ παραπήγματος δύναται νὰ παραχωρηθῇ εἰς ἕτερον ἀνάπηρον πολέμου συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 11 παρ. 2 τοῦ Α. Ν. 1833)39 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης περὶ προστασίας ἀναπήρων πολέμου νομοθεσίας». Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου στερηθέντες τῆς ἀδείας ἐκμεταλλεύσεως ἀνάπηροι πολέμου θεωροῦνται ἀποκατεστημένοι ὡς πρὸς ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας παρεχόμενα εἰς τοὺς ἀναπήρους πολέμου εὐεργετήματα.

Ἄρθρον 4.

Ἡ § 3 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Α. Ν. 1833)39 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης περὶ προστασίας τῶν ἀναπήρων πολέμου νομοθεσίας» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

α) Αἱ ἀνωτέρω ἄδειαι δὲν χορηγοῦνται εἰς ἀναπήρους πολέμου δημοσίους, δημοτικοὺς ἢ κοινοτικοὺς ὑπαλλήλους ἢ ὑπηρέτας ὡς καὶ εἰς τοὺς τοιούτους Νομικῶν προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

β) Εἰς τοὺς ἐκμεταλλευομένους περίπτερα, καφενεῖα κλπ. ἢ παραπήγματα δημοσίου δημοτικοὺς ἢ κοινοτικοὺς ὑπαλλήλους ἀπαγορεύεται ἡ περαιτέρω ἐκμετάλλευσις.

γ) Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐγγράφου προσκλήσεως οὗτοι ὑποχρεοῦνται ὅπως ὑποβάλωσι δήλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργὸν—Διοικητὴν Πρωτευούσης διὰ περίπτερα καὶ παραπήγματα κείμενα εἰς τὴν περιφέρειαν Διοικήσεως Πρωτευούσης ἢ εἰς τὸν ἁρμόδιον Γενικὸν Διοικητὴν ἢ Νομάρχην διὰ τὰ ἐν ἄλλῃ περιφερείᾳ κείμενα, περίπτερα ἢ παραπήγματα περὶ τῆς ἐπιλογῆς αὐτῶν μεταξὺ τῆς ὑπαλληλικῆς θέσεως, ἣν κατέχουσι ἢ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ περιπτέρου καφενείου, παραπήγματος κλπ.

δ) Οἱ προτιμῶντες τὴν διατήρησιν τῆς ὑπαλληλικῆς θέσεως στεροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ-Διοικητοῦ τῆς Πρωτευούσης ἢ τοῦ οἰκείου Γενικοῦ Διοικητοῦ ἢ τοῦ Νομάρχου τῆς ἀδείας ἐκμεταλλεύσεως τοῦ περιπτέρου, καφενείου παραπήγματος κλπ. ἣν κατέχουσιν, θέλουσι δὲ τύχει τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1833)1939 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης περὶ προστασίας ἀναπήρων πολέμου νομοθεσίας» Ἀν. Νόμου ἐπιδόματος ἀναποκαταστάτῳ ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ αὐτοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου.

ε) Τὰ οὕτω κενούμενα περίπτερα, καφενεῖα κλπ. ἢ παραπήγματα δύνανται νὰ παραχωρηθῶσιν πρὸς ἐκμετάλλευσιν εἰς ἕτερον ἀνάπηρον ἀναποκατάστατον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1833)39 Ἀν. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης περὶ προστασίας τῶν ἀναπήρων πολέμου νομοθεσίας» ἢ τοῦ παρόντος τοιούτου.

στ) Οἱ τυχὸν μὴ ὑποβαλόντες ἐντὸς τῆς ἄνω προθεσμίας τὴν ὑπὸ τῆς γ' παραγράφου προβλεπομένην δήλωσιν στεροῦνται τῆς ἀδείας ἐκμεταλλεύσεως τοῦ περιπτέρου, καφενείου κλπ. ἢ παραπήγματος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ—Διοικητοῦ τῆς Πρωτευούσης προκειμένου περὶ τῆς περιφερείας Διοικήσεως Πρωτευούσης ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γεν. Διοικητοῦ Νομάρχου προκειμένου περὶ πάσης ἑτέρας περιφερείας, θεωρούμενοι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ διὰ τὴν λῆψιν τῶν ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας προβλεπομένων ἐπιδομάτων ὡς ἀποκατεστημένοι.

ζ) Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου ἀποκατεστημένους ἀναπήρους πολέμου διὰ περίπτερου ἢ καφενείου, οἵτινες ἐκμεταλλεύονται συγχρόνως ὡς μισθωταὶ καὶ περίπτερα ἢ καφενεῖα ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον, τοὺς Δήμους, Κοινότητας ἢ Ὀργανισμοὺς Δημοσίου Δικαίου.

Ἄρθρον 5.

1. Πρόσωπα ἐκμεταλλευόμενα ἐκ μεταβιβάσεως περίπτερα, καφενεῖα κλπ. ἢ παραπήγματα, δύνανται νὰ ἐκμισθώσωσι ταῦτα κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ-Διοικητοῦ τῆς Πρωτευούσης ἢ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἢ Νομάρχου κατὰ λόγον περιφερείας καὶ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸν ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας καθοριζόμενον χρόνον ἐκμεταλλεύσεως.

2. Οἱ παρὰ τὰς ὡς ἄνω διατάξεις ἐκμισθοῦντες ἀδείας ἐκμεταλλεύσεως στεροῦνται τούτων, αἱ δὲ οὕτω ἀφαιρούμεναι ἄδειαι χορηγοῦνται εἰς ἑτέρους ἀναπήρους, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1833)39 Ἀναγ. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης περὶ προστασίας ἀναπήρων πολέμου νομοθεσίας» ἢ τοῦ παρόντος τοιούτου.

Ἄρθρον 6.

Ἡ § 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α. Ν. 1833)39 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης περὶ προστασίας ἀναπήρων πολέμου νομοθεσίας» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

α) Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ μίσθωσις τούτων εἰς ἀναπήρους πολέμου μὴ δυναμένους λόγῳ σωματικῆς ἀνικανότητος νὰ ἐκμεταλλευθῶσι τ' ἀνωτέρω περίπτερα καφενεῖα, ὀψοπωλεῖα καὶ λοιπὰ πρατήρια κατόπιν πάντως ἀδείας τοῦ οἰκείου Γεν. Διοικητοῦ ἢ Νομάρχου, προκειμένου δὲ περὶ τῆς περιφερείας τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης τοῦ Ὑπουργοῦ—Διοι-

κητοῦ αὐτῆς καὶ μετὰ γνωμάτευσιν τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλαγῶν, αὐτῆς μὴ δυναμένης νὰ γνωμοδοτῇ ὑπὲρ τῆς μισθώσεως τούτων διὰ χρονικὸν διάστημα κατώτερον τοῦ ἔτους, καὶ ἀνώτερον τῆς 3ετίας.

β) Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 585)1937 διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὴν διὰ τοῦ Α. Ν. 516)37 «περὶ μετατοπίσεως περιπτέρων ἀναπήρων πολέμου» συσταθεῖσαν Ἐπιτροπὴν μετατοπίσεως περιπτέρων ἀναπήρων πολέμου μετέχουν δύο ἀντιπρόσωποι τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ ἀνὰ εἷς ἑκάστου τῶν Ὑπουργείων Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινήτων, Κρατικῆς Ὑγιεινῆς, Τύπου καὶ Τουρισμοῦ καὶ Δημοσίας Ἀσφαλείας ἅπαντες ὁριζόμενοι ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Αὐγούστου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, ΗΛ. ΚΡΙΜΠΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Αὐγούστου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

Ἀναγν. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2487. 1940

Περὶ συμπληρώσεως τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων ἄρθρων 14 καὶ 30 τοῦ «περὶ δικαστηρίου κακουργιοδικῶν νόμου».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 14 (ἄρθρ. 14 νόμου 5026) τοῦ νόμου ΒΚΗ' «περὶ δικαστηρίου κακουργιοδικῶν» ὡς ἐτροποποιήθη καὶ ἰσχύει κατόπιν τοῦ νόμου 5026 τοῦ 1931 κωδικοποιηθέντος ὑπὸ τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 14)29 Ἰουλίου 1931, προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ παρόντος νόμου, οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ τοῖς λοιποῖς δήμοις ἢ κοινότησι τῆς περιφερείας τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης ἔχοντες τὴν κατοικίαν αὐτῶν, ἀλλ' ἀσκοῦντες αὐτοπροσώπως τὸ κύριον ἐπάγγελμα ἢ ἐπιχείρησίν των ἐν Πειραιεῖ, ἐγγράφονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν κατάλογον ἐνόρκων τῆς τελευταίας ταύτης πόλεως. Δὲν δύνανται δὲ νὰ διατελῶσιν οὗτοι ἐγγεγραμμένοι ταυτοχρόνως ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐνόρκων Ἀθηνῶν, διαγραφόμενοι ἄλλως τούτου κατὰ τὸ ἄρθρον 30».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 30 (ἄρθρον 25 νόμου 5026) τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἄρθρον 30.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου, ἀναγιγνώσκεται ὁ κατάλογος τῶν κληρωθέντων ἐνόρκων καὶ διὰ τὰς δύο περιόδους. Τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων νομίμων δικαιολογημάτων περὶ ἀπαλλαγῆς. Οἱ δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου ἀπαλλαγέντες ἔνορκοι διαγράφονται ἐκ τοῦ καταλόγου. Ἐπίσης διαγράφονται ἐκ τοῦ καταλόγου καὶ οἱ κατὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ κλητῆρος ἀποβιώσαντες, οἱ μὴ κατοικοῦντες ἢ μονίμως διαμένοντες ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ δικαστηρίου, ἐκεῖνοι περὶ ὧν ἤθελε βεβαιωθῇ τὸ δικαστήριον ὅτι εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς καὶ οἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 14 § 2 διαγραπτέοι ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων Ἀθηνῶν. Ἐὰν ἐγερθῇ ἀμφιβολία περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ κληρωθέντος ἐνόρκου πρὸς τὸν κλητευθέντα, ἀποφαίνεται περὶ τούτου τὸ δικαστήριον. Μετὰ τὴν ὡς ἄνω διαγραφὴν προβαίνει εἰς τὴν κλήρωσιν ἄλλων κατὰ τὸ ἄρθρον 25. Τὰ ἀνωτέρω ἐνεργοῦνται, καὶ ἂν διαρκούσης τῆς συνόδου ἐκ τῶν μνησθέντων λόγων προκύψωσι δυσχέρειαι συγκροτήσεως δικαστηρίου ἐνόρκων».

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Αὐγούστου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, ΗΛ. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Αὐγούστου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(3)

Ἀναγν. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2488. 1940

Περὶ κυρώσεως διατάξεών τινων τῶν πρακτικῶν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν Δικηγόρων Θεσσαλονίκης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Κυροῦνται αἱ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν δικηγόρων Θεσσαλονίκης, ἱδρυθέντος ὑπὸ τοῦ Νόμου 4630 τῆς 27 Μαΐου 1930, γενόμεναι τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου τούτου, ἔνουσαι οὕτως :

«α) Εἰς τὸ ἄρθρον 4 καὶ μετὰ τὸ στοιχεῖον Η' τοῦ Καταστατικοῦ προστίθενται τὰ κάτωθι ὑπὸ στοιχεῖον Θ'.

«Ποσὸν διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν ἐκ τοῦ εἰδικοῦ τέλους τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης, οὗτινος ἡ διάθεσις, εἰσπραξις καὶ διαχείρισις ἀνατίθεται ἐφεξῆς ἀποκλειστικῶς καὶ προνομιακῶς εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Δικηγόρων Θεσσαλονίκης, ὑποχρεούμενον ἐξ ἄλλου, ὅπως, πᾶν ποσὸν πέραν τῶν τοιούτων διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων διαχειρίσεως, ἀποδίδῃ εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης. Ἐν περιπτώσει δὲ τυχὸν μὴ καλύψεως τοῦ ἄνω ποσοῦ τῶν δραχμῶν διακοσίων χιλιάδων ἐκ τοῦ ἀνωτέρω εἰδικοῦ τέλους, διά τινα ἐκ τῶν χρήσεων, θὰ παρακρατῆται ἐκ τῆς ἑπομένης τοιαύτης ἀνάλογον ποσὸν πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος».

β) Εἰς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ αὐτοῦ Καταστατικοῦ καὶ ἐν τέλει αὐτοῦ προστίθενται παράγραφοι 5 καὶ 6 ἔχουσαι οὕτως :

«5ον) Δικαίωμα εἰς λῆψιν ὅλων τῶν διὰ τοῦ παρόντος παρεχομένων εἰς τὰ μέλη τοῦ Ταμείου βοηθημάτων ἔχουσι καὶ οἱ παρὰ τῷ Ταμείῳ τούτῳ ὑπηρετοῦντες μὴ Δικηγόροι ἐνήλικοι ὑπάλληλοι, ὡς καὶ ὁ παρὰ τῷ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ Θεσσαλονίκης ὑπηρετῶν ἔμμισθος κλητὴρ καὶ ἄμισθος τοιοῦτος παρὰ τῷ Ταμείῳ, ἀλλὰ μόνον μέχρι τοῦ ἡμίσεος κατ' ἀνώτατον ὅρον τοῦ ἐν πάσῃ εἰδικῇ περιπτώσει παρεχομένου βοηθήματος εἰς μέλος τοῦ Ταμείου. Δι' αὐτοὺς ὡς μετοχικὸς χρόνος λογίζεται καὶ ὁ χρόνος τῆς παρὰ τῷ Ταμείῳ καὶ τῷ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ Θεσσαλονίκης ὑπηρεσίας των ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1928 καὶ ἐφεξῆς. Κατὰ τὰ λοιπὰ δ' ἰσχύουσιν ἀπαράλλακτοι ὅλοι οἱ ὅροι καὶ αἱ προϋποθέσεις αἱ ἀξιούμεναι διὰ τὰ μέλη τοῦ Ταμείου καὶ εἰς ἑκάστην περίπτωσιν κρίνονται τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις των ὡς ἐὰν εἰς τὴν θέσιν των ἦτο μέλος τοῦ Ταμείου. Ὡς εἰσφορὰ τῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον καὶ διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ἄνω δικαιώματος, ὡς καὶ διὰ ἐξαγορὰν τῆς προϋπηρεσίας των, ἵνα καταστήσωσι ταύτην μετοχικήν, καθορίζεται ποσοστὸν 3 ο/ο ἐπὶ τῶν ἑκάστοτε ἀποδοχῶν των ἐκ τοῦ Ταμείου καὶ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου διὰ τὸν ὡς ἄνω κλητῆρα, οὗτινος ἐξαιρετικῶς ἡ εἰσφορὰ ἄλλως καὶ ἐν περιπτώσει ἀπολύσεώς του ἀπὸ τὸν Δικηγορικὸν Σύλλογον ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 90 μηνιαίως. Ἀπαλλάσσονται δὲ μόνον τῆς ὑποχρεώσεως εἰσφορᾶς δικαιώματος ἐγγραφῆς. Πᾶσαι δ' ὡσαύτως αἱ λοιπαὶ τυχὸν ὑποχρεώσεις των, περὶ ὧν δὲν γίνεται εἰδικὴ μνεία ἐν τῇ παρούσῃ διατάξει, ὑφίστανται δι' αὐτοὺς κατὰ τὸ ἥμισυ ἐκείνων, αἵτινες ὁρίζονται διὰ τὰ μέλη τοῦ Ταμείου ἐν ἑκάστῃ εἰδικῇ περιπτώσει. Ἡ ἐξαγορὰ τῆς προϋπηρεσίας θὰ πραγματοποιηθῇ διὰ δόσεων ὁριζομένων ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως ταύτης ἀτόκως. Ἡ μὴ καταβολὴ τῆς ἄνω διὰ τὴν ἐξαγορὰν εἰσφορᾶς ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας καθιστᾷ ταύτην ἀπαιτητὴν καὶ ἔντοκον μὲ τόκον ὑπολογιζόμενον μὲ τὸ ἑκάστοτε ἰσχῦον ἐπιτόκιον νομίμου ὑπερημερίας ἔκτοτε, ἤτοι ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς πληρωμὴν προθεσμίας ἑκάστης δόσεως καὶ μέχρις ἐξοφλήσεως. 6) Τὰ ὑπὸ τοῦ Ταμείου παρεχόμενα παντοῖα βοηθήματα εἶναι ἀκατάσχετα καὶ ἀνεκχώρητα. Ἐξαιρετικῶς δὲ καὶ μόνον ταῦτα εἶναι ἔναντι τοῦ Ταμείου καὶ διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν τυχὸν οἱωνδήποτε ἀξιώσεών του, καθ' οἱουδήποτε δὲ δικαιούχου των, ὑπέγγυα, δικαιουμένου τοῦ Ταμείου προνομιακῶς νὰ εἰσπράττῃ ἐξ αὐτῶν πᾶσαν ἀξίωσίν του».

Ἄρθρον 2.

Δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν δικηγόρων Θεσσαλονίκης, ἐγκριναμένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, δύναται νὰ προστεθῇ, ἀφαιρεθῇ ἢ τροποποιηθῇ πᾶσα διάταξις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Αὐγούστου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, ΗΛ. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ κράτους σφραγὶς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Αὐγούστου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως πρὸς ἐπέκτασιν τῶν ἐγκληματικῶν φυλακῶν Ἀμφίσσης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ΓΨΛΖ' (3937) Νόμον «περὶ ὀργανώσεως τῶν φυλακῶν τοῦ Κράτους», τὸν Ἀναγκαστικὸν Νόμον 1731)1939 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων», ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2003)1939 καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 11 πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν κατὰ τὴν Κ' συνεδρίασιν τῆς 14ης Ἰουνίου 1940, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δικαιοσύνης Ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Κηρύσσομεν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέαν λόγῳ προφανοῦς δημοσίας ὠφελείας ἤτοι πρὸς ἐπέκτασιν τῶν Ἐγκληματικῶν Φυλακῶν Ἀμφίσσης, ἔκτασιν συνεχομένην συνολικοῦ ἐμβαδοῦ ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν χιλίων τριακοσίων ἑνενήκοντα ἑπτὰ (1397), ὡς αὕτη εἰδικώτερον ἐμφαίνεται ἐν τῷ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1940 διαγράμματι καὶ τῷ σχετικῷ κτηματολογικῷ πίνακι τοῦ μηχανικοῦ Παρνασσίδος Γ. Ράπτη καὶ ἥτις φέρεται, ὅτι ἀνήκει εἰς τοὺς: 1) Κ. Παλάτζαν, 2) Παν. Δερμάνην, 3) Κωνστ. Γρίβαν, 4) Παν. Τάγκαλον, 5) Ἡλ. Κόκκινον καὶ 6) Εὐθ. Καράμπελαν.

Ἡ ὡς ἄνω ἀπαλλοτρίωσις κηρύσσεται κατεπείγουσα, γίνεται δὲ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ εἰς βάρος τοῦ Κεφαλαίου Μετατροπῆς Ποινῶν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουλίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

(5)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου πρὸς ἀνέγερσιν διδακτηρίου ἐν Κορώνῃ—Πυλίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν ἀναγκαστικὸν νόμον 1731)1939 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2003)1939 τοιούτου, τὸν ὑπ' ἀριθ. 1850)1939 ἀναγκαστικὸν νόμον καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 23 πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν κατὰ τὴν Κ' Συνεδρίασιν τῆς 14ης Ἰουνίου 1940, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Κηρύσσομεν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέον, λόγῳ προφανοῦς δημοσίας ὠφελείας ἤτοι πρὸς ἀνέγερσιν διδακτηρίου, γήπεδον κείμενον ἐν Κορώνῃ—Πυλίας φερόμενον ὡς ἀνῆκον εἰς τοὺς κληρονόμους Κωνστ. Μπεμπόνη συνολικοῦ ἐμβαδοῦ ἐκ μέρους τετραγώνικων τετρακοσίων πέντε (405) ὡς τοῦτο εἰδικώτερον ἐμφαίνεται ἐν τῷ ἀπὸ 28 Νοεμβρίου 1939 διαγράμματι τοῦ σχολικοῦ ἀρχιτέκτονος Στ. Σταματίου.

Ἡ ὡς ἄνω ἀπαλλοτρίωσις γίνεται ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ Σχολικοῦ Ταμείου τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Κορώνης εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὁποίου περιέρχεται τὸ ἐν λόγῳ γήπεδον.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατί-

θεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουλίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων κλπ. Ὑφ)γὸς **Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ**

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν **ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**

(6)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδων πρὸς ἀνέγερσιν διδακτηρίου τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Φενεοῦ – Κορινθίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν ἀναγκαστικὸν νόμον 1731)1939 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2003)1939, τὸν ἀναγκαστικὸν νόμον 1850)1939 καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 37 πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν κατὰ τὴν ΚΑ΄ Συνεδρίασιν τῆς 21ης Ἰουνίου 1940, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Κηρύσσομεν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέα, λόγῳ προφανοῦς δημοσίας ὠφελείας ἤτοι πρὸς ἀνέγερσιν διδακτηρίου, γήπεδα κείμενα ἐν Φενεῷ—Κορινθίας συνολικῆς ἐκτάσεως μέτρων τετραγωνικῶν χιλίων ἑπτακοσίων τεσσαράκοντα (1740), ὡς ταῦτα εἰδικώτερον ἐμφαίνονται ἐν τῷ ἀπὸ 6ης Μαΐου 1939 διαγράμματι καὶ τῷ σχετικῷ κτηματολογικῷ πίνακι τοῦ σχολικοῦ ἀρχιτέκτονος Σ. Σταματίου καὶ ἅτινα φέρονται ὡς ἀνήκοντα εἰς τοὺς 1) Μιχ. Καψαμπέλην καὶ Ἀλέξ. Τρίφτην, 2) Εὐθ. Τζαβέλαν, Ἀλέξ. Γ. Τρίφτην καὶ Μιχ. Ι. Καψαμπέλην καὶ 3) ἀδελφοὺς Σπῦρον καὶ Εὐάγγελον Πρίτσον.

Ἡ ὡς ἄνω ἀπαλοτρίωσις γίνεται ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ Σχολικοῦ Ταμείου τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Φενεοῦ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὁποίου περιέρχονται τὰ ἐν λόγῳ γήπεδα.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουλίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων κλπ. Ὑφ)γὸς **Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ**

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν **ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**

(7)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου πρὸς ἀνέγερσιν δικαστηρίου τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Ἀγγελοκάστρου Κορινθίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν ἀναγκαστικὸν νόμον 1731)1939 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2003)1939, τὸν ἀναγκαστικὸν νόμον 1850)1939 καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 36 πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν κατὰ τὴν ΚΑ΄ Συνεδρίασιν τῆς 21 Ἰουνίου 1940, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Κηρύσσομεν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέον, λόγῳ προφανοῦς δημοσίας ὠφελείας, ἤτοι πρὸς ἀνέγερσιν διδακτηρίου γήπεδον κείμενον ἐν Ἀγγελοκάστρῳ Κορινθίας, συνολικῆς ἐκτάσεως μέτρων τετραγωνικῶν δύο χιλιάδων τετρακοσίων τριάκοντα ἑνὸς καὶ δέκα τριῶν ἑκατοστῶν (2431,13), ὡς τοῦτο εἰδικώτερον ἐμφαίνεται ἐν τῷ ἀπὸ 29 Αὐγούστου 1939 διαγράμματι καὶ τῷ σχετικῷ κτηματολογικῷ πίνακι τοῦ σχολικοῦ ἐργοδηγοῦ Σ. Κατσαράκη, καὶ τὸ ὁποῖον φέρεται ὡς ἀνῆκον εἰς τοὺς 1) Ἀνδρέαν Μ. Διδασκάλου καὶ 2) Ἀθαν. Ἀλ. Μποζίκην.

Ἡ ὡς ἄνω ἀπαλλοτρίωσις γίνεται ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ Σχολικοῦ Ταμείου τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Ἀγγελοκάστρου, εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὁποίου περιέρχεται τὸ ἐν λόγῳ γήπεδον.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουλίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων κλπ. Ὑφ)γὸς **Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ**

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν **ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**

(8)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐγκαταστάσεων κλπ. τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν ὑπ' ἀριθ. 1731)1939 Ἀναγκαστικὸν Νόμον «περὶ Ἀναγκαστικῶν Ἀπαλλοτριώσεων» ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2003)1939, τὸν Ἀναγκαστικὸν Νόμον 2026)1939 καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 39 πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν κατὰ τὴν ΚΑ΄ Συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 21 Ἰουνίου 1940, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Κηρύσσομεν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέαν, λόγῳ προφανοῦς δημοσίας ὠφελείας, ἤτοι διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Δημοσίων Ὑπαλλήλων, ἔκτασιν παρακειμένην τῷ κτιρίῳ τῆς ὡς ἄνω Σχολῆς συνολικοῦ ἐμβαδοῦ μέτρων τετραγωνικῶν χιλίων ἑξακοσίων τριάκοντα τριῶν καὶ 80ο)ο ὡς αὕτη εἰδικώτερον ἐμφαίνεται ἐν τῷ ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1940 διαγράμματι καὶ τῷ σχετικῷ κτηματολογικῷ πίνακι τοῦ Μηχανικοῦ Μ. Δερλερέ, καὶ ἥτις φέρεται ὡς ἀνήκουσα εἰς τοὺς: 1) Καικ. Πάλλη καὶ Ἀλ. Μερκάτην καὶ 2) Χρ. Μανωλόπουλον.

Ἡ ὡς ἄνω ἀπαλλοτρίωσις γίνεται ὑπὲρ καὶ δαπάναις τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Δημοσίων Ὑπαλλήλων, εἰς τὴν κυριότητα τῆς ὁποίας περιέρχεται ἡ ἐν λόγῳ ἔκτασις.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουλίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων κλπ. Ὑφ)γὸς **Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ**

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν **ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**

(9)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων πρὸς ἐπέκτασιν τῆς περιοχῆς τοῦ διδακτηρίου δημ. σχολείου Σκοπέλου—Λέσβου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν ὑπ' ἀριθ. 1731)1939 Ἀναγκαστικὸν Νόμον «περὶ Ἀναγκαστικῶν Ἀπαλλοτριώσεων» ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2003)1939 τοιούτου, τὸν ὑπ'

ἀριθ. 1850)1939 Ἀναγκ. Νόμον καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 13 πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν κατὰ τὴν Κ' Συνεδρίασιν τῆς 14 Ἰουνίου 1940, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Κηρύσσομεν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέα λόγῳ προφανοῦς δημοσίας ὠφελείας ἤτοι πρὸς ἐπέκτασιν τῆς περιοχῆς τοῦ διδακτηρίου, τοῦ δημοτικοῦ Σχολείου Σκοπέλου—Λέσβου γήπεδα παρακείμενα τῷ διδακτηρίῳ τούτῳ συνολικοῦ ἐμβαδοῦ μέτρων τετραγωνικῶν χιλίων ἑξακοσίων εἴκοσι τριῶν καὶ 03 ο)ο (1623.03), ὡς ταῦτα εἰδικώτερον ἐμφαίνονται ἐν τῷ ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου 1940 διαγράμματι καὶ κτηματολογικῷ πίνακι τοῦ Ὑπομηχανικοῦ Σπ. Καρυώτου καὶ ἅτινα φέρονται ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τοὺς Ἀδελφοὺς Γεωργ. Χατζηγιαννάκη καὶ τοὺς Ἀδελφοὺς Γεωργ. Μοσχόβη.

Ἡ ὡς ἄνω ἀπαλλοτρίωσις γίνεται ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ Σχολικοῦ Ταμείου Σκοπέλου—Λέσβου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουλίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων κλπ. Υφ)γὸς **Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ**

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν **ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**

(10)

Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἁλιείας διὰ κυκλικῶν δικτύων καὶ βολάσματος εἰς ὅρμον Σκορπονερίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 27 τοῦ Ἀν. Νόμου 2078 τοῦ 1939 «περὶ ἱδρύσεως Ὀργανισμοῦ Ἁλιείας καὶ περὶ ἄλλων μέτρων προστασίας καὶ προαγωγῆς αὐτῆς», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιστημονικῆς καὶ Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς Ἁλιείας καὶ κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 439)1940 συμφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἁλιεία διὰ κυκλικῶν δικτύων (γρι-γρὶ) εἴτε τῆς ἡμέρας εἴτε τῆς νυκτὸς ὡς καὶ ἡ ἁλιεία διὰ δικτύων τῇ βοηθείᾳ θορύβου (βολάσματος) ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἐντὸς τοῦ ὅρμου Σκορπονερίου καὶ ἀκριβῶς ἔσωθεν τῆς γραμμῆς τῆς ἑνούσης τὸν Κάβο-Πιλάφι, τὴν ἀνατολικὴν ἄκραν τῆς παρὰ τὸ στόμιον τοῦ ὅρμου εὑρισκομένης νησίδος Φειδονῆσι ἢ Βρωμοῦσα καὶ τὸν Κάβο-Καμπάνα.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰουλίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑφυπουργὸς

Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(11)

Περὶ συστάσεως ραδιοηλεκτρικῶν σταθμῶν ἀσυρμάτου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2223 Α. Ν. «περὶ ὀργανώσεως τῆς Ραδιοτηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας» ὡς καὶ τὸ ἀπὸ 20 Μαΐου 1940 Β. Δ. «περὶ καθορισμοῦ προαπαιτουμένων συστάσεως, προαγωγῆς κλπ.», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργοῦ, ἐγκρίνομεν:

Τὴν σύστασιν 1) Παρακτίου Σταθμοῦ Ἀσυρμάτου α' τάξεως ἐν Ἀθήναις (Βάρη) ἀντὶ τοῦ ἤδη λειτουργοῦντος Παρακτίου Ραδιοτηλεγραφικοῦ Σταθμοῦ α' τάξεως Ἀθηνῶν (Βάρης).

2) Παρακτίου Σταθμοῦ Ἀσυρμάτου β' τάξεως ἐν Πειραιεῖ ἀντὶ τοῦ λειτουργοῦντος Ραδιοτηλεφωνικοῦ Σταθμοῦ β' τάξεως Πειραιῶς.

3) Παρακτίου Σταθμοῦ Ἀσυρμάτου γ' τάξεως ἐν Χίῳ ἀντὶ τοῦ Ραδιοτηλεγραφικοῦ Σταθμοῦ β' τάξεως Χίου.

4) Σταθμοῦ Ἀσυρμάτου μονίμου ἀνταποκρίσεως α' τάξεως ἐν Ἀθήναις (Σπάτα Λούτσα) ἀντὶ τοῦ Ραδιοτηλεγραφικοῦ Σταθμοῦ α' τάξεως Ἀθηνῶν (Σπάτων—Λούτσης).

5) Σταθμοῦ Ἀσυρμάτου μονίμου ἀνταποκρίσεως α' τάξεως ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης (Ἁλικαρνασσὸς Γουρναί) ἀντὶ τοῦ Ραδιοηλεκτρικοῦ Σταθμοῦ α' τάξεως Ἡρακλείου Κρήτης (Ἁλικαρνασσὸς Γουρναί).

6) Σταθμοῦ Ἀσυρμάτου μονίμου ἀνταποκρίσεως α' τάξεως ἐν Μυτιλήνῃ (Νεάπολις—Παναγιούδα) ἀντὶ τοῦ Ραδιοηλεκτρικοῦ Σταθμοῦ α' τάξεως Μυτιλήνης (Νεάπολις—Παναγιούδα).

7) Σταθμοῦ Ἀσυρμάτου μονίμου ἀνταποκρίσεως γ' τάξεως ἐν Σαμοθράκῃ ἀντὶ τοῦ Ραδιοτηλεγραφικοῦ Σταθμοῦ γ' τάξεως Σαμοθράκης.

8) Κοινοτικοῦ Σταθμοῦ Ἀσυρμάτου μονίμου ἀνταποκρίσεως εἰς Ἀλόννησον, Ὀθωνούς, Παλαιὰ Ψαρρά, Ἀντικύθηρα, Φούρνους—Κορσεῶν, Ἀγκίστριον, Ἅγιον Εὐστράτιον καὶ Ἅγιον Γεώργιον—Ἡρακλείας ἀντὶ τῶν λειτουργούντων ἀντιστοίχως ραδιοηλεκτρικῶν σταθμῶν γ' τάξεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουλίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν **ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Υφ)γὸς **ΣΤ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ**

(12)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἱπποκρατείου Νοσοκομείου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 965)37 «περὶ ὀργανώρεως τῶν Δημοσίων Νοσηλευτικῶν Ἱδρυμάτων» τὴν ὑπ' ἀριθ. 11519 πρότασιν τοῦ Ἱπποκρατείου Νοσοκομείου Ἀθηνῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Κυροῦμεν τὴν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱπποκρατείου Νοσοκομείου ἐπενεχθεῖσαν κατωτέρω τροποποίησιν εἰς τὸν Ὀργανισμὸν αὐτοῦ, κυρωθέντα διὰ τοῦ ἀπὸ 14-3-39 Β. Διατάγματος (Ἐφημ. Κυβερνήσεως 112) ὡς κάτωθι:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Νοσοκομείου ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

1. Ἐκ τριῶν παθολογικῶν κλινικῶν, ἐξ ὧν αἱ δύο Πανεπιστημιακαὶ μὲ ἀριθμὸν κλινῶν μέχρις 80 ἑκατέρα, καὶ ἡ τρίτη μὴ Πανεπιστημιακὴ μὲ ἀριθμὸν κλινῶν μέχρι 30.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 24 προστίθεται τελευταῖον ἐδάφιον ὑπὸ στοιχ. θ ἔχον οὕτω:

θ) τῆς μὴ Πανεπιστημιακῆς Παθολογικῆς Κλινικῆς.

Εἷς Διευθυντής.

Εἷς ἢ δύο βοηθοί.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Αὐγούστου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς κλπ. Ὑπουργὸς
ΗΛ. ΚΡΙΜΠΑΣ

(13)

Περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἀπὸ 14)7)37 Β. Δ. «περὶ ἀπαλλοτριώσεως χώρου δι' ἀνάγκας Δημοιρίας Κρυσταλλοπηγῆς τοῦ ΙΧα Συν. Τομέως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἐγκριθείσῃ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 34 πράξεως τῆς ΚΑ' Συνεδριάσεως τῆς 21 Ἰουνίου 1940 τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν ἐν ἰσχύϊ Νόμον ΓΨΙΣΓ' «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀγροτικῶν ἢ ἀστικῶν κτημάτων πρὸς ἀνέγερσιν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν κτιρίων καὶ ὀχυρωματικῶν ἐν γένει ἔργων» καὶ τὸν Ἀν. Νόμον 1731)1939 ὡς οὗτος συνεπληρώθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2003)1939 Α. Ν., ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἀκυροῦμεν τὸ ἀπὸ 14-7-37 Β. Δ. δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 298)3-8-37 Φ. Ε. Κ. (Τεῦχος Α') περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως χώρου ἐκτάσεως 11400 μ2 διὰ τὰς ἀνάγκας Δημοιρίας Κρυσταλλοπηγῆς τοῦ ΙΧα Συν. Τομέως συμφώνως καὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. Α. Π. 85169)31-5-40 Γνωματεύσει τοῦ Γεν. Ἐπιτ. Στρατοῦ.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουλίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑφ)γὸς
Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ

(14)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως χώρου ἐκτάσεως 78300μ.² ἐν Γιαννιτσοῖς δι' ἀνέγερσιν ἀποθηκῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἐγκριθείσῃ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 33 πράξεως τῆς ΚΑ' Συνεδριάσεως τῆς 21 Ἰουνίου 1940 τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν ἐν ἰσχύϊ Νόμον ΓΨΙΣΓ' καὶ τὸν ὑπ' ἀριθ. 1731)1939 ἀναγκαστικὸν τοιοῦτον «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀγροτικῶν ἢ ἀστικῶν κτημάτων πρὸς ἀνέγερσιν Στρατιωτικῶν ἢ Ναυτικῶν κτιρίων καὶ ὀχυρωματικῶν ἐν γένει ἔργων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἀναγνωρίζομεν ὡς Στρατιωτικὴν ἀνάγκην καὶ ἐγκρίνομεν τὴν ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν χώρου ἐκτάσεως 78300 μ2 ἐν Γιαννιτσοῖς διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀποθηκῶν συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 112)3-6-40 ἠτιολογημένῃ γνωματεύσει τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ καὶ τῷ ἀπὸ 22-12-39 ὑπὸ κλίμακα 1:5000 σχεδιαγράμματι ἐν ᾧ ἐμφαίνεται ὁ χῶρος οὗτος ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ΑΒΓΔΕΖΗΘΙΚΛΑ.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουλίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑφ)γὸς
Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ

(15)

Περὶ ἐξαιρέσεως ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως χώρου ἐκτάσεως 297.000μ2 δι' ἀνέγερσιν ἀποθηκῶν Δεμερλῆ—Φαρσάλων χώρου ἐκτάσεως 155.000μ2 ἐφ' οὗ ἐπρόκειτο νὰ ἀνεγερθῇ τὸ καταργηθὲν 2ον Συγκρότημα Ἀποθηκῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἐγκριθείσῃ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5 πράξεως τῆς Κ' Συνεδριάσεως τῆς 14 Ἰουνίου 1940 τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν ἐν ἰσχύϊ Νόμον ΓΨΙΣΓ' «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀγροτικῶν καὶ ἀστικῶν κτημάτων πρὸς ἀνέγερσιν Στρατιωτικῶν ἢ Ναυτικῶν κτιρίων καὶ ὀχυρωματικῶν ἐν γένει ἔργων» καὶ τὸν Ἀν. Νόμον 1731)1939 ὡς οὗτος συνεπληρώθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2003)1939 Α. Ν., ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐξαιροῦμεν ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως χώρου ἐκτάσεως 297.000 μ2 δι' ἀνέγερσιν ἀποθηκῶν Δεμερλῆ - Φαρσάλων ἐγκριθείσης δυνάμει τοῦ ἀπὸ 12-10-39 Β. Δ. δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 450)20-10-39 (Τεῦχος Α') Φ. Ε. Κ. γήπεδον ἐκτάσεως 157.000 μ2 παραμένοντος τοῦ Διατάγματος ἐν ἰσχύϊ διὰ τὴν ὑπόλοιπον ἔκτασιν, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. Α. Π. 85030)16-5-40 Γνωματεύσει Γεν. Ἐπιτ. Στρατοῦ καὶ ὑπὸ κλίμακα 1:2000 σχεδιαγράμματι ἐν ᾧ ἐμφαίνεται ὁ ἐξαιρούμενος χῶρος ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ΑΒΓΔΕΖΑ.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουλίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑφ)γὸς
Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ

ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

(16)

Σύμβασις περὶ συνομολογήσεως δανείου δραχ. 80.000.000.

Ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς τοῦ κ. Θεοδώρου Χαραλάμπους Λιναρδάτου Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα ἑδρεύοντος Ὀργανισμοῦ Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας (Ο.Δ.Ε.Π.) κατοίκου Ἀθηνῶν, ἐνεργοῦντος ἐν προκειμένῳ ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ταύτην ὡς ἐκπροσώπου καὶ διὰ λ)σμὸν τοῦ αὐτοῦ Ὀργανισμοῦ, συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 14)22 Σεπτεμβρίου 1931 Δ)τος (Φ. Ε. Κ. 328 τεῦχος Α') «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ διοικήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας κλπ.» διατάξεων ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 338)1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου Φ.Ε.Κ. 306 (τεῦχ. Α') εἰδικῶς δ' ἐξουσιοδοτουμένου διὰ τῶν ἀπὸ 21 Μαρτίου καὶ 27 Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1940 ἀποφάσεων τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ κ. Γεωργίου Ἀνδρέου Σωφρονοπούλου Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα ἑδρεύοντος Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων κατοίκου Ἀθηνῶν, ἐνερ-

γούντος ἐν προκειμένῳ ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ταύτην ὡς ἐκπροσώπου καὶ διὰ λ)σμὸν τοῦ αὐτοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, συνάμει τοῦ ἄρθρου 1ου τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1936 Β. Διατάγματος «περὶ ἁρμοδιότητος καὶ δικαιοδοσίας τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων» δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 277 τοῦ 1936 καὶ Δανείων» δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 277 τοῦ 1936 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Α') εἰδικῶς δὲ ἐξουσιοδοτημένου διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς παρούσης συνάμει τῆς ἀπὸ 19 Ἰουνίου τοῦ 1940 ἔτους ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, λῆφθείσης κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 343 συνεδρίασίν του συνομολογοῦνται τ' ἀκόλουθα :

Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 παράγρ. 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 464)37 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ ἐπενδύσεως τῶν διαθεσίμων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1144 τοῦ 1938 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ ἐκποιήσεως αὐτουσίων παρ)κῶν κλπ.» ἐπετράπη εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἡ συνομολόγησις δανείων ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ κατόπιν προηγουμένης ἀποφάσεως τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως Οἰκονομικῆς Ἀμύνης μετὰ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου διὰ δὲ τοῦ ἀπὸ 11ης Αὐγούστου 1938 Β. Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ τῶν γενικῶν ὅρων συνάψεως δανείων νόμου 464)1937 δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 326)38 (τεῦχος Α') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καθωρίσθησαν οἱ γενικοὶ ὅροι συνομολογήσεως τοιούτων δανείων.

Ἤδη τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων προκειμένου, συμφώνως πρὸς τὰς μνησθείσας διατάξεις καὶ πρὸς τὴν ἀπὸ 19-6-1940 ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ ληφθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 343 συνεδρίασίν του, νὰ λάβῃ ἐκ τοῦ Ὀργανισμοῦ Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας (Ο.Δ.Ε.Π.) δάνειον δραχ. 80.000.000 (ὀγδοήκοντα ἑκατομμυρίων), περὶ τῆς χορηγήσεως τοῦ ὁποίου ἀπεφάνθη ἡ Ἀνωτάτη Διοίκησις Οἰκον. Ἀμύνης διὰ τῶν ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1939 καὶ 5 Μαρτίου 1940 ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ 2 ἀποφάσεων αὐτῆς ληφθεισῶν κατὰ τὰς ὑπ' ἀριθ. 151 καὶ 163 συνεδριάσεις της καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως τοῦτο διατεθῇ διὰ τὸν δανεισμὸν τῶν ἐν Ἑλλάδι Ταμείων Ἀνεγέρσεως Διδακτηρίων, συνομολογεῖ μετὰ τοῦ ἐν ἀρχῇ ἀντισυμβαλλομένου διὰ τὸ δάνειον τοῦτο τοὺς ἑξῆς ὅρους :

"Αρθρον 1.

Ὁ Ὀργανισμὸς Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας (ΟΔΕΠ) ἀποκαλούμενος ἐφεξῆς «ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ» χορηγεῖ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου δοθεῖσαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 9603 τῆς 18 Φεβρουαρίου 1939 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθ. 126210)18-5-40 ἔγγραφον τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, Δ)σις Υ', Τμῆμα Α', Γραφεῖον 1ον πρὸς τὸν Ὀργανισμὸν Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας Δ)σιν Δικαστικοῦ, ἀποκαλούμενον ἐφεξῆς «ΟΦΕΙΛΕΤΗΣ» τοκοχρεωλυτικὸν δάνειον δραχ. 80.000.000 ἐπὶ τόκῳ πρὸς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5 ο)ο) ἐτησίως διαρκείας δέκα (10) ἐτῶν λογιζομένων ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου τοῦ 1941 ἔτους, διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπόν.

"Αρθρον 2.

Τὸ δάνειον ἐξοφληθήσεται κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλυσίας μετὰ τόκου πρὸς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5 ο)ο) ἐτησίως καὶ διὰ δέκα ἐτησίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων ἐκ δραχμῶν 10.360.366.40 ἑκάστης δόσεως περιλαμβανούσης τὸν τόκον 5ο)ο ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου Κεφαλαίου καὶ τὸ ἀναλογοῦν ἐτήσιον χρεώλυτρον.

Ἡ τοκοχρεωλυτικὴ ὑπηρεσία τοῦ δανείου ἄρχεται τὴν 1ην Ἀπριλίου 1941, ἡ δὲ πρώτη τοκοχρεωλυτικὴ δόσις εἶναι καταβλητέα τὴν 31ην Μαρτίου 1942.

Διὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς πιστώσεως τοῦ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ λ)σμοῦ τοῦ ὀφειλέτου μὲ τὸ προϊὸν τοῦ δανείου μέχρι τῆς 1ης Ἀπριλίου 1941 μὴ συμπεριλαμβαναμένης, χρονικὸν διάστημα θὰ καταβληθῇ τὴν 31-3-41 παρὰ τοῦ ὀφειλέτου εἰς τὸν δανειστὴν ἀνάλογος ἁπλοῦς τόκος πρὸς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5 ο)ο) ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου.

Αἱ τοκοχρεωλυτικαὶ δόσεις θὰ καταβάλλωνται παρὰ τοῦ ὀφειλέτου τὴν 31ην Μαρτίου ἑκάστου ἔτους καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ὀχλήσεως, εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς πίστωσιν τῶν παρ' αὐτῇ λ)σμῶν Κ.ΣΟΔΕΠ καὶ Κεφαλαίων Μονῶν ἢ ὡς ἄλλως ἤθελε μεταγενεστέρως τυχὸν ὁρίσει ὁ δανειστὴς εἰς περίπτωσιν λύσεως τῆς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὑφισταμένης συμβάσεως.

Εἰς περίπτωσιν καθυστερήσεως τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως χωρεῖ ἐπ' αὐτῆς ὁ νόμιμος τόκος ὑπερημερίας αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καθυστερήσεως ἄνευ ἐπιταγῆς πρὸς πλήρωμὴν ἢ ἄλλης εἰδοποιήσεως ἢ ὀχλήσεως πρὸς τὸν ὀφειλέτην, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Α. Ν. 1368)38 (Φ. Ε. Κ. 316 τεῦχος Α').

"Αρθρον 3.

Τὸ προϊὸν τοῦ παρόντος δανείου ἐκ δραχ. 80.000.000 θὰ καταβάλῃ ἐξ ὁλοκλήρου ὁ Δανειστὴς εἰς τὸν Ὀφειλέτην, μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς παρούσης, δι' ἐντολῆς του, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὀφειλέτου ἐπὶ τοῦ ἐνταῦθα Κεντρικοῦ Καταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἴσου ποσοῦ.

"Αρθρον 4.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ὡς καὶ πᾶσαι αἱ σχετικαὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν πράξεις καὶ αἱ ἀποδείξεις ἐν γένει καταβολῆς τόκων καὶ κεφαλαίων ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους ὡς καὶ τοῦ φόρου τῆς γ' κλάσεως τῆς Γ' κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ ἀπὸ 11ης Αὐγούστου 1938 Β. Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ τῶν γενικῶν ὅρων συνάψεως δανείων νόμου 464)1937 συνωδᾷ τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1209 τοῦ 1938 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου.

"Αρθρον 5.

Ἡ παροῦσα σύμβασις γενομένη εἰς δύο πρωτότυπα, ἐξ ὧν ἔλαβεν ἀνὰ ἓν ἑκάτερος τῶν συμβαλλομένων θέλει ἰσχύσει ἀφ' ἧς εἰσπραχθῇ καθ' ὃν ἐν ἄρθρῳ 3 τῆς παρούσης ὁρίζεται τρόπον, τὸ ποσὸν τοῦ παρόντος δανείου.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν ἐνδεκάτην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ (1940) ἔτους.

Οἱ Συμβαλλόμενοι

Διὰ τὸν Ὀργανισμὸν Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας (Ο. Δ. Ε. Π.)

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Χ. ΛΙΝΑΡΔΑΤΟΣ

Διὰ τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΣΩΦΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου